

Posudek vedoucí diplomové práce

Markéta Melicharová. 2016. *Procesy tranzitivní spravedlnosti v Guatemale po skončení vnitrostátního ozbrojeného konfliktu*. 86 stran.

Markéta Melicharová se ve své diplomové práci zabývá problematikou, která patří mezi aktuální a relevantní témata v kontextu latinskoamerického regionu i mezinárodních vztahů a řešení konfliktů. Hlavním cílem práce je analyzovat rekonciliační proces v postkonfliktní Guatemale a zjistit, v jakém rozsahu byla v rámci tranzitivní spravedlnosti poskytnuta práva obětem guatemalské občanské války (s. 10). Při definici těchto práv autorka vychází z rezoluce OSN 60/147 z roku 2005, která požaduje zajištění práva na spravedlnost, odpovídající odškodnění a pravdu. Záměrem autorky je analyzovat opatření přijatá guatemalskou vládou k realizaci těchto práv a výsledky komparovat se závazky přijatými v Mírových dohodách v roce 1996 a požadavky závěrečných zpráv národních a mezinárodních komisí působících v Guatemale (s. 11). Důležitým cílem práce je také identifikovat hlavní faktory, které ovlivnily (ne)úspěšnost guatemalské tranzitivní spravedlnosti (s. 11).

Struktura práce je přehledná, logická a odpovídá stanoveným cílům. Úvod i teoretická kapitola splňují veškeré náležitosti a práce je dostatečně ukotvena teoreticky i metodologicky. Zkoumaná problematika je vsazena do potřebného historicko-politického rámce, který představuje druhá a třetí kapitola věnující se ozbrojenému konfliktu, resp. následné rekonciliační fázi. Zásadní je pak čtvrtá kapitola, jež analyzuje realizaci principů tranzitivní spravedlnosti v pěti hlavních dimenzích, a pátá kapitola, která hodnotí, do jaké míry byly tyto principy a původní doporučení a požadavky jednotlivých zpráv a komisí naplněny v praxi.

Po obsahové stránce práci hodnotím jako kvalitní případovou studii, která se snaží odhalit specifika guatemalské rekonciliace a průběhu tranzitivního procesu. Autorka vychází z relevantních teoretických koncepcí, byť mi v práci chybí zdůvodnění, proč jsou právě vybrané koncepce vhodnější než jiné. Rekonciliací a tranzitivní spravedlností se zabývá celá řada dalších autorů. Hlavní limit práce vidím v jejím převážně deskriptivním charakteru, byť v páté části se autorka snaží o analytické srovnání. Velmi zajímavá by mohla být např. podrobnější analýza faktorů, které hrají zásadní roli při naplňování tranzitivní spravedlnosti (s. 74–75).

Z formálního hlediska mám k práci několik drobnějších připomínek. Bohužel se v textu místy vyskytují jazykové, stylistické a typografické chyby – např. shoda přísudku s podmínkem (s. 9), nezarovnaný text do bloku, chybějící mezery (např. mezi čísly a procentním znaménkem), malá/velká písmena (s. 10, 72, 77). Citační normu autorka používá správně, ale jen velmi ojediněle využívá poznámky pod čarou, které by mohly z hlediska koncentrace informací „odlehčit“ hlavnímu textu, či řadu věcí dovysvětlit. Práce čerpá z dostatečného množství relevantních zdrojů převážně španělské a anglické provenience. Text je také vhodně doplněn tabulkami, které přehledně shrnují např. přístupy jednotlivých autorů, či výsledky zkoumání autorky samotné.

Celkově práci Markéty Melicharové považuji za kvalitně zpracovanou a splňující nároky kladené na odborné texty v magisterském stupni studia.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 10. ledna 2017

Lenka Špičanová